

**UCHWAŁA NR XXXIX/294/2022
RADY GMINY SADLINKI**

z dnia 21 grudnia 2022 r.

**w sprawie przyjęcia Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy
w Rodzinie w Gminie Sadlinki na lata 2023-2025**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 559 z późn. zm.), art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U z 2021 r., poz. 1249) oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2286 z późn. zm.), Rada Gminy Sadlinki uchwala co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Sadlinki na lata 2023-2025, którego treść stanowi Załącznik nr 1 do niniejszej Uchwały.

§ 2.

Wykonanie Uchwały powierza się Wójtowi Gminy Sadlinki.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 02 stycznia 2023 r.

Przewodniczący Rady Gminy
Sadlinki

Jarosław Gutmański

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Sadlinki na lata 2023-2025

WSTĘP

Niniejszy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2023 - 2025 obejmuje zadania, które na Gminę Sadlinki nakłada ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Realizacja Programu, w szczególności w obszarach profilaktyki, ochrony i wsparcia osób dotkniętych przemocą oraz oddziaływań wobec osób stosujących przemoc jest nastawiona na redukcję zjawiska przemocy w rodzinie wśród mieszkańców gminy oraz na wzrost efektywności podejmowanych działań.

Prawo do ochrony przed przemocą w rodzinie jest jednym z obowiązków państwa, którego zaniechanie może być uznane za naruszenie praw człowieka. Ustawodawca stworzył system przeciwdziałania przemocy w rodzinie, wprowadzono także m.in. ustawową definicję przemocy w rodzinie oraz dokonano podziału zadań pomiędzy wszystkie szczeble samorządu terytorialnego w zakresie przeciwdziałania temu zjawisku. Wydaje się bowiem, że jedynie regularna międzysektorowa współpraca wielu instytucji (ośrodków pomocy społecznej, służb mundurowych, organizacji pozarządowych, sądownictwa, oświaty, ochrony zdrowia, etc.) może być przyczynkiem do realnego zmniejszenia liczby dokonywanych aktów przemocy w środowisku domowym. Wdrożenie w życie Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy jest gwarancją zintegrowanych działań profilaktycznych, interwencyjnych i pomocowych w tym zakresie.

Głównym celem gminnego programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie w gminie Sadlinki, a tym samym budowanie skutecznie działającego systemu uwzględniającego lokalne uwarunkowania i rozmiary zjawiska. Program określa zadania do realizowania, ukierunkowane na: rozwój systemu przeciwdziałania przemocy oraz współpracy międzyinstytucjonalnej, zapewnienie dostępności pomocy osobom i rodzinom z problemem przemocy domowej, kształtowanie świadomości społecznej w zakresie zjawiska przemocy w rodzinie, doskonalenie kadr zajmujących się diagnozowaniem i pomocą osobom dotkniętym tym problemem oraz edukację i profilaktykę mieszkańców Gminy Sadlinki. Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Sadlinki swoim działaniem obejmuje lata 2023-2025. W miarę potrzeb i sytuacji społecznej może ulegać zmianom i udoskonaleniom.

PODSTAWY PRAWNE DO OPRACOWANIA I REALIZACJI PROGRAMU

Do zadań własnych gminy, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. 2021 r., poz. 1249) należy w szczególności:

- opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;
- zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
- tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Podstawą prawną działań związanych z pomocą osobom, których dotyczy problem przemocy m.in. są:

- ustawa z dnia 25 lutego 1964 r.- Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. 2020 r., poz.1359);
- ustawa z dnia 26 października 1992 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U.2021 r., poz. 1119 z późn. zm);
- ustawa z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji (t.j. Dz. U.2021 r., poz.1882 z późn. zm.);

- ustawa z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U.2022 r. , poz. 2230);
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. 2022 r., poz. 1375);
- ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2022 r., poz. 559 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. 2021 r., poz. 2286);
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz. U. 2021 r., poz. 1249);

POJĘCIE PRZEMOCY

Definicji przemocy jest wiele, różnią się między sobą bardziej lub mniej, w zależności od punktu widzenia jej autora. Określają jednak jedno negatywne zjawisko, które jest źródłem krzywdy, upokorzenia i cierpienia słabszego.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie określa przemoc jako jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą. Należy podkreślić, że przemoc w rodzinie inaczej zwana przemocą domową, to nie tylko przemoc fizyczna lecz także psychiczna, seksualna lub ekonomiczna.

Przemoc fizyczna - to forma agresji łącząca się z naruszeniem granic ciała. Katalog zachowań będących przemocą fizyczną jest bardzo długi. W jego zakres wchodzi na przykład takie zachowania jak: bicie, kopanie, ciągnięcie za włosy, popychanie, szarpanie, duszenie, policzkowanie, wykręcanie kończyn, uciskanie części ciała. Demonstrowanie siły fizycznej bez konkretnej groźby użycia jej przeciwko osobie, np. poprzez niszczenie przedmiotów, wykonywanie gwałtownych ruchów naśladujących ciosy w bliskiej odległości ciała innej osoby, wywołujące u niej lęk. Wobec różnorodnych definicji przemocy postuluje się przyjęcie zasady, że zawsze tam, gdzie sposobem działania sprawcy jest jakiegokolwiek wykorzystanie siły fizycznej (nawet poprzez jej demonstrację) mamy do czynienia z przemocą fizyczną.

Przemoc psychiczna - jest niepożądanym oddziaływaniem na psychikę drugiego człowieka. Naruszeniem jego woli, poczucia bezpieczeństwa, samooceny, wolności wyboru - jednak nie poprzez fizyczne zmuszenie do określonego zachowania, ale poprzez podjęcie działań lub wytworzenie atmosfery wywołującej zależność pomiędzy osobą stosującą przemoc psychiczną, a osobą która jej doznaje. Przykładami przemocy psychicznej jest zastraszanie, poniżanie, obrażanie, grożenie, upokarzanie, celowe wprowadzanie w błąd, posądzanie o zdradę lub inne przewinienia, wmawianie choroby psychicznej, permanentne narzucanie swojego zdania, stwarzanie sytuacji zależności lub podległości u osoby doznającej przemocy, wyszydzanie, izolowanie od świata zewnętrznego, ignorowanie, groźba odebrania dzieci. W pewnych okolicznościach zachowanie osoby stosującej przemoc może wywoływać wątpliwości co do tego, czy jest ono przemocą fizyczną czy psychiczną.

Przemoc seksualna - obejmuje różne działania, w tym wymuszony stosunek płciowy (gwałt) w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy w ramach związku lub poza nim, molestowanie seksualne (w tym domaganie się stosunku płciowego w zamian za pracę), wykorzystywanie seksualne dzieci, osób niepełnosprawnych intelektualnie bądź fizycznie, zmuszanie do prostytucji, a też dotkliwe krytykowanie zachowań seksualnych.

Przemoc ekonomiczna – polegającą na całkowitym uzależnieniu finansowym ofiary przemocy od sprawcy, przybiera ona różne formy: począwszy od pełnego kontroli i nakazów wydzielania pieniędzy, do zaciągania kredytów czy zmuszania do ich zaciągania wbrew woli partnera, może to być też odbieranie zarobionych pieniędzy, niezaspokojenie czy lekceważenie podstawowych potrzeb materialnych bliskich osób, uniemożliwienie podjęcia pracy.

Zaniedbanie - jako forma przemocy przejawia się permanentnym brakiem wykonywania prawnego obowiązku opieki nad daną osobą, co może prowadzić do narażenia tej osoby na utratę życia lub zdrowia. Polega także na niewłaściwym wykonywaniu obowiązków.

Irena Pospiszył w książce pt. „Przemoc w rodzinie” wskazuje, że zaniedbanie może polegać na biernej postawie, ale również może przejawiać się niewłaściwym wykonywaniem obowiązków, np. poprzez urojenie choroby dziecka i usilne leczenie go (syndrom Münchhausena). Syndrom ten bywa również zaliczany do jeszcze jednej rozpoznanej formy przemocy jaką jest nadopiekuńczość. Zwykle nie kojarzona z przemocą, za

przemoc jest uznana, gdy dziecko traktuje się przedmiotowo dla zaspokojenia egoistycznych celów, nie licząc się z dobrem i wolą dziecka. Zatem zaniedbanie może przybrać formę braku zainteresowania daną osobą i w związku z tym zaniedbywaniem swoich obowiązków względem tej osoby, ale również może polegać na nadmiernej opiekuńczości, która prowadzi do zaburzenia prawidłowego funkcjonowania danej osoby. Za formę zaniedbania zatem można uznać nakładanie na dziecko obowiązków ponad jego możliwości rozwojowe, nawet jeśli przejawia ono zdolności w danym kierunku.

Na przemoc w rodzinie można patrzeć z różnych punktów widzenia przyjmując perspektywę indywidualną, systemową lub społeczną.

Perspektywa indywidualna, to spojrzenie przez pryzmat osoby doświadczającej przemocy lub przez pryzmat sprawy.

Perspektywa systemowa, to ukazanie możliwych form wsparcia dla osób uwikłanych w przemoc.

Perspektywa społeczna, to odbiór społeczny zjawiska przemocy w rodzinie, postawy członków lokalnej społeczności wobec aktów przemocy oraz czynniki mogące sprzyjać przemocy lub ją usprawiedliwiać.

Do najczęstszych skutków stosowania przemocy w rodzinie zaliczyć należy skutki o charakterze indywidualnym, społecznym oraz ekonomicznym.

Skutki indywidualne:

Osoby uwikłane w przemoc, a więc ofiary przemocy oraz jej sprawcy, ponoszą skutki o charakterze indywidualnym. Osoby dorosłe doznające przemocy mogą ponieść śmierć w wyniku aktu przemocy lub samobójstwa będącego skutkiem przewlekłego stresu lub/i depresji, mogą doznać urazów fizycznych, trwałego kalectwa. Skutkiem przemocy mogą być też: zaburzenia zdrowia fizycznego i psychicznego, uzależnienie od substancji psychoaktywnych, trudności w funkcjonowaniu w różnych rolach społecznych, ubóstwo, bezdomność. W przypadku dzieci, ofiar przemocy, skutkiem może być śmierć w wyniku aktu przemocy lub trwałe kalectwo. Skutkiem mogą być też: urazy fizyczne, zaburzenia zdrowia fizycznego i psychicznego, sięganie po środki psychoaktywne, uzależnienia, prostytuowanie się, konflikty z prawem, przejawianie zachowań agresywnych, nieprawidłowo rozwijająca się osobowość, zaburzony proces socjalizacji, demoralizacja, trudności wychowawcze, trudności w nauce oraz problemy w życiu dorosłym. Sprawcy przemocy mogą ponieść śmierć w wyniku zabójstwa przez ofiarę w akcie samoobrony lub samobójstwa, mogą doznawać urazów, trwałego kalectwa. Skutkiem może być też bezdomność. Najczęściej dotyczy to osób, które opuściły zakład karny.

Skutki społeczne:

Przemoc w rodzinie dotyka nie tylko tych, którzy bezpośrednio jej doznają. Dzieci wychowywane w rodzinie, w której jeden z rodziców stosuje przemoc wobec drugiego rodzica, nie mają zaspokojonej podstawowej potrzeby psychologicznej, jaką jest potrzeba bezpieczeństwa. Przeżywają też wiele negatywnych uczuć: lęk, wstyd, poczucie winy.

To sprawia, że często występują u nich zaburzenia emocjonalne i zaburzenia zachowania. Niektóre z nich próbują radzić sobie z negatywnymi emocjami sięgając po środki uzależniające. Część dzieci, zwłaszcza chłopców, identyfikuje się ze sprawcą i zaczyna się zachowywać agresywnie wobec innych ludzi, zarówno rówieśników jak i dorosłych. W taki sposób liczba osób pośrednio dotkniętych skutkami przemocy w rodzinie rozszerza się na osoby obce. Dorośli, którzy jako dzieci doświadczyli przemocy w rodzinie, często mają trudności z funkcjonowaniem w roli rodzica, a to sprawia, że ich dzieci mogą mieć problemy. Tak więc krąg osób pośrednio dotkniętych przemocą rozszerza się też na następne pokolenia.

Skutki ekonomiczne:

Przemoc w rodzinie niesie za sobą również skutki ekonomiczne. Ponosi je każdy obywatel. Skutki ekonomiczne, związane z systemowym wsparciem osób uwikłanych w przemoc, można zobrazować poprzez wskazanie instytucji bezpośrednio lub pośrednio zajmujących się problemem przemocy w rodzinie:

- Policja - wielokrotne interwencje w domach, przyjmowanie pokrzywdzonych w komisariatach, wizyty dzielnicowych i funkcjonariuszy ds. nieletnich w miejscu zamieszkania rodzin dotkniętych przemocą, umieszczanie sprawców w policyjnych pomieszczeniach dla osób zatrzymanych, sporządzanie pism i wniosków do instytucji m.in. w przedmiocie uzależnienia czy o wgląd w sytuację rodziny i dziecka, prowadzenie dochodzeń, izby dziecka.

- Służba zdrowia - leczenie chorób psychosomatycznych i zaburzeń psychicznych- ambulatoryjne i szpitalne, leczenie skutków urazów doznanych w wyniku przemocy, w tym zabiegi chirurgiczne, rehabilitacja po urazach.
- Pomoc społeczna - zasiłki celowe, poradnictwo specjalistyczne, praca socjalna, prowadzenie placówek opiekuńczo wychowawczych (koszty opieki i wychowania dzieci), placówek interwencyjnych dla nieletnich, zespołów opiekuńczych (całodobowa opieka i udostępnienie schronienia), mieszkań chronionych, ośrodków interwencji kryzysowej, specjalistycznych ośrodków wsparcia, hosteli dla ofiar przemocy.
- Edukacja - zajęcia reedukacyjne i wyrównawcze, nauczanie indywidualne, klasy integracyjne, świetlice socjoterapeutyczne, poradnie psychologiczno - pedagogiczne, specjalne ośrodki szkolno wychowawcze, młodzieżowe ośrodki wychowawcze i socjoterapii.
- Prokuratura i Sąd (karny i rodzinny) - prowadzenie spraw, opłacanie kuratorów.
- ZUS - zwolnienia lekarskie i renty.
- Pracodawcy - gorsza wydajność pracy osób, które żyją w przewlekłym stresie, zwolnienia lekarskie.

DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY W GMINIE SADLINKI

Z obserwacji pracowników socjalnych oraz analizy dokumentów wynika, że przemoc występująca w rodzinie jest ukrywana i zatajana. Jest to nadal temat wstydlivy i jakby lekceważony aż do chwili zaistnienia sytuacji drastycznych i bezpośredniej przemocy fizycznej. Bardzo często osoby nawet nie wiedzą, że są ofiarami przemocy np. psychicznej, godząc się na swój los i nie oczekując pomocy z zewnątrz.

Zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy realizowane są poprzez współpracę Ośrodka Pomocy Społecznej z Policją, Sądem, Prokuraturą, kuratorami sądowymi, kuratorami społecznymi, pedagogami, Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i innymi osobami oraz instytucjami.

Współpraca dotyczy poradnictwa, interwencji i wzajemnego wsparcia oraz uzupełniania podejmowanych działań, a także bieżącego monitorowania problemu w środowiskach przez pracowników ośrodka. W obszarze pomocy społecznej Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sadlinkach udziela pomocy finansowej, świadczy pracę socjalną i poradnictwo ogólne wskazuje miejsca gdzie można uzyskać pomoc, współpracuje z różnymi grupami zawodowymi na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Według potrzeb osoby są kierowane do specjalistów w pobliskim mieście powiatowym Kwidzynie min. Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, Przychodni Leczenia Uzależnień lub Ośrodka Interwencji Kryzysowej.

W ramach interwencji podejmowane są działania jn.:

- zgłoszenie podejrzenia o możliwości popełnienia przestępstwa przemocy w rodzinie;
- zapewnienie miejsca w całodobowej placówce dla ofiar przemocy w rodzinie;
- rozeznanie czy dzieci mają zapewnioną należytą opiekę w miejscu zamieszkania,
- przeprowadzenie rozmów interwencyjno - ostrzegawczych z osobami podejrzanymi o stosowanie przemocy na temat konsekwencji, jakie grożą za krzywdzenie najbliższych oraz działań, które mogą zostać podjęte,
- kierowanie wniosków do Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych o zastosowanie leczenia odwykowego;
- kierowanie osoby podejrzanego o stosowanie przemocy do udziału w Programie Korekcyjno - Edukacyjnym dla sprawców przemocy.

Na przestrzeni pięciu ostatnich lat realizowano procedurę Niebieskiej Karty w sposób następujący:

Rok	2018	2019	2020	2021	2022 do 30.11.2022 r.
Ilość „Niebieska Karta”	3	9	12	10	9

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego w Sadlinkach

W większości „Niebieskie Karty” były wypełniane przez przedstawicieli Policji podczas przeprowadzanych interwencji.

Liczba spraw związanych z wszczęciem procedury Niebieskiej Karty - wypełnienie formularza Niebieska Karta – A w 2021 roku wynosiła 10.

Liczba wypełnionych formularzy Niebieska Karta przez:

- Przedstawiciele Policji - 4
- Przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej - 3
- Przedstawiciele służby zdrowia – 1
- przekazanych przez ZI zgodnie z miejscem zamieszkania – 2

Liczba utworzonych przez ZI grup roboczych - 6

Liczba prowadzonych postępowań przez grupy robocze - 10

Liczba zakończonych postępowań w ramach procedury Niebieskiej Karty - 7

Działania podejmowane przez OPS w odniesieniu do różnych kategorii osób uwięzianych w problem przemocy w rodzinie w ramach procedury Niebieskiej Karty to m.in: praca socjalna, w tym rozmowy motywująco - wspierające, monitoring, wizyty sprawdzające sytuacje w rodzinie, pomoc w formie zasiłków, kierowanie do Poradni Leczenia Uzależnień w Kwidzynie, kierowanie rodzin do Ośrodka Interwencji Kryzysowej w Kwidzynie w celu uzyskania wsparcia psychologicznego i prawnego, udzielanie informacji o możliwości uzyskania pomocy w Punkcie Konsultacyjnym w Sadlinkach.

ADRESACI PROGRAMU

Program jest skierowany do społeczności lokalnej z terenu gminy Sadlinki, a w szczególności do:

- osób doznających przemocy, w tym do dzieci i innych osób zależnych (do tych grup należy zaliczyć oprócz dzieci, także osoby niepełnosprawne, osoby starsze, a także pozostałe niesamodzielne osoby wymagające opieki innych),
- osób stosujących przemoc,
- świadków przemocy,
- rodzin zagrożonych przemocą,
- rodzin, które chcą promować postawy rodzicielskie wolne od przemocy.

Inne podmioty objęte realizacją programu:

- pracownicy jednostek organizacyjnych pomocy społecznej,
- nauczyciele i pedagodzy,
- funkcjonariusze Policji,
- członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,

CELE PROGRAMU

Cel główny:

Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie skali tego zjawiska na terenie Gminy Sadlinki.

Cel realizowany będzie w oparciu o następujące cele szczegółowe:

Cel I Rozwijanie działań mające na celu pomoc osobom doznającym przemocy w rodzinie;

Cel. II Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc w rodzinie oraz podejmowanie działań wobec osób podejrzewanych o stosowanie przemocy w rodzinie;

Cel. III Podniesienie poziomu wiedzy i świadomości mieszkańców Gminy Sadlinki na temat zjawiska przemocy oraz uwrażliwienie świadków przemocy;

Cel. IV Podnoszenie kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Cele realizowane będą zarówno przez oddziaływania profilaktyczne, jak też przez szybkie rozpoznanie zjawiska przemocy w rodzinie, a następnie przywrócenie osobom doznającym przemocy zdolności w zakresie godnego i bezpiecznego funkcjonowania w rodzinie. Zakłada się aktywne włączenie w realizację Programu wszelkich służb mających styczność w codziennej pracy z rodziną. Ważnym elementem rozwoju systemu ochrony i pomocy jest kompleksowe wsparcie osób zagrożonych przemocą ale również reintegracja i praca nad sprawcą stosującym przemoc. W Programie położono nacisk na profesjonalizację działań przedstawicieli służb społecznych i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, aby poprzez wzrost ich kompetencji zwiększyć efektywność oddziaływań całego systemu.

REALIZATORZY PROGRAMU:

- Urząd Gminy w Sadlinkach,
- Gminny Zespół Interdyscyplinarny w Sadlinkach,
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sadlinkach,
- Posterunek Policji w Sadlinkach,
- Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sadlinkach,
- placówki oświatowe,
- placówki służby zdrowia,
- Przychodnia Leczenia Uzależnień w Kwidzynie,
- kuratorzy.

ZAŁOŻENIA PROGRAMU

Przemoc w rodzinie jest problemem trudnym do zdiagnozowania – zdaniem specjalistów rozmiary i szkodliwość zjawisk związanych z przemocą w rodzinie wskazują, że jest to jeden ze szczególnie ważnych problemów społecznych w Polsce ze względu na negatywne skutki – zdrowotne, emocjonalne i społeczne. Zapobieganie przemocy wymaga wdrożenia szerokiego, zorganizowanego i zaplanowanego programu, którego realizacja powinna przyczynić się do poprawy stanu bezpieczeństwa życia codziennego.

Podstawowymi założeniami są:

- Zatrzymanie przemocy;
- Najważniejsze jest bezpieczeństwo ofiary;
- Za przemoc zawsze odpowiedzialny jest sprawca przemocy, bez względu na to, co zrobiła ofiara;
- Nikt nie ma prawa stosować przemocy wobec drugiego człowieka;
- Nie ma żadnego usprawiedliwienia przemocy.

MONITORING I EWALUACJA PROGRAMU

Program będzie podlegał ewaluacji. Ewaluacja programu powinna dostarczyć odpowiedzi, jaka jest trafność, skuteczność, użyteczność i efektywność programu. Powinna określić, czy cele programu są odpowiednie do ewoluujących potrzeb. Do jakiego stopnia oddziaływanie programu przyczyniło się do osiągnięcia celu głównego, celów szczegółowych i czy odpowiada potrzebom odbiorców programu oraz w jakim zakresie można oczekiwać, że pozytywne zmiany będą trwałe po zakończeniu realizacji programu.

ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Źródłem finansowania zadań zawartym w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2023-2025, są środki własne Gminy Sadlinki oraz środki pozyskane z innych źródeł.

Uzasadnienie do uchwały Nr XXXIX/294/2022

Rady Gminy Sadlinki

z dnia 21 grudnia 2022 r.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tj. Dz. U z 2021, poz. 1249) w art. 6 ust. 2 nakłada na gminę obowiązek tworzenia gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Jednym z elementów systemu jest opracowanie i realizacja Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie. Głównym celem programu jest zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie skali zjawiska w gminie.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.